

Dictum

- 1) Artikel 26 van richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 1251/2011 van de Commissie van 30 november 2011, moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een wettelijke regeling van een regionale entiteit van een lidstaat zoals in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij inschrijvers en hun onderaannemers worden verplicht zich in een bij hun inschrijving te voegen schriftelijke verklaring ertoe te verbinden om een bij die wettelijke regeling vastgesteld minimumloon te betalen aan het personeel dat zal worden belast met de uitvoering van de prestaties die het voorwerp uitmaken van de betreffende overheidsopdracht.

- 2) Artikel 26 van richtlijn 2004/18, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1251/2011, moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een wettelijke regeling van een regionale entiteit van een lidstaat zoals in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij wordt bepaald dat inschrijvers en hun onderaannemers worden uitgesloten van deelneming aan de aanbestedingsprocedure voor een overheidsopdracht wanneer zij weigeren zich in een bij hun inschrijving te voegen schriftelijke verklaring ertoe te verbinden om een bij die wettelijke regeling vastgesteld minimumloon te betalen aan het personeel dat zal worden belast met de uitvoering van de prestaties die het voorwerp uitmaken van de betreffende overheidsopdracht.

⁽¹⁾ PB C 175 van 10.6.2014.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 november 2015 — Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland/Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

(Zaak C-121/14) ⁽¹⁾

(Beroep tot nietigverklaring — Verordening (EU) nr. 1316/2013 tot vaststelling van de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen — Projecten van gemeenschappelijk belang die betrekking hebben op het grondgebied van een lidstaat — Goedkeuring van die lidstaat — Verlenging van een corridor voor goederenvervoer per spoor — Rechtsgrondslag — Artikelen 171 VWEU en 172, tweede alinea, VWEU)

(2016/C 016/07)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: M. Holt en L. Christie, gemachtigden, bijgestaan door D.J. Rhee, barrister)

Verwerende partijen: Europees Parlement (vertegenwoordigers: A. Troupiotis en M. Sammut, gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: Z. Kupčová en E. Chatziioakeimidou, gemachtigden)

Interveniërende partij aan de zijde van verweerders: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Samnadda en J. Hottiaux, gemachtigden)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.

- 2) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland wordt verwezen in zijn eigen kosten alsmede in die van het Europees Parlement en van de Raad van de Europese Unie.
- 3) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 135 van 5.5.2014.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 12 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Helsingin hovioikeus — Finland) — Valev Visnapuu/Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki) en Suomen valtio — Tullihallitus

(Zaak C-198/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikelen 34 VWEU en 110 VWEU — Richtlijn 94/62/EG — Artikelen 1, lid 1, 7 en 15 — Verkoop op afstand en vervoer van alcoholhoudende dranken vanuit een andere lidstaat — Accijns op bepaalde drankverpakkingen — Vrijstelling indien de verpakkingen onder een statiegeld- en retoursysteem vallen — Artikelen 34 VWEU, 36 VWEU en 37 VWEU — Vereiste van een vergunning voor de detailhandel in alcoholhoudende dranken — Monopolie op de detailhandel in alcoholhoudende dranken — Rechtvaardiging — Bescherming van de gezondheid)

(2016/C 016/08)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Helsingin hovioikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Valev Visnapuu

Verwerende partijen: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki) en Suomen valtio — Tullihallitus

Dictum

- 1) Artikel 110 VWEU en de artikelen 1, lid 1, 7 en 15 van richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een regeling van een lidstaat als de in het hoofdgeding aan de orde zijnde regeling, die een accijns instelt op bepaalde drankverpakkingen, maar voorziet in vrijstelling indien die verpakkingen onder een functionerend retoursysteem vallen.
- 2) De artikelen 34 VWEU en 36 VWEU moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een regeling van een lidstaat als de in het hoofdgeding aan de orde zijnde regeling, op grond waarvan een in een andere lidstaat gevestigde verkoper een vergunning voor detailhandel dient te hebben voor het invoeren van alcoholhoudende dranken en het verkopen daarvan aan in de eerste lidstaat wonende consumenten wanneer die verkoper zorgt voor het vervoer van die dranken of daarvoor een derde inschakelt, mits deze regeling geschikt is om het ermee beoogde doel, in casu bescherming van de volksgezondheid en de openbare orde, te bereiken, dat doel niet op minstens even doeltreffende wijze kan worden bereikt met minder beperkende maatregelen en de regeling geen middel tot willekeurige discriminatie of een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten vormt, hetgeen ter beoordeling staat van de verwijzende rechter.

⁽¹⁾ PB C 202 van 30.6.2014.